

Inari Sandell

Lògica papallona

26.04 - 07.07.2024

Ens acompanyarem quan es faci fosc

Cicle d'exposicions a l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró

02.02.2024 - 19.01.2025

Un cicle comissariat per Irina Mutt

Amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell

Nota de premsa

***Lògica papallona*, d'Inari Sandell, és la segona exposició del cicle *Ens acompanyarem quan es faci fosc*.**

A la seva proposta per a l'Espai 13, l'artista explora alguns dels discursos i les estratègies del sistema disciplinari psiquiàtric que han definit el relat sobre la neurodiversitat i, especialment, sobre l'espectre autista.

***Lògica papallona* pren com a punt de partida els mètodes de supervivència d'aquests insectes. Una de les maneres que tenen d'escapar-se dels depredadors és amb el seu vol imprevisible i caòtic. Sandell ens convida a traslladar aquests patrons de conducta a l'àmbit social.**

Les imatges i els objectes que es mostren a *Lògica papallona* presenten nexes i paradoxes amb diversos elements i materials utilitzats en teràpies regulatòries per a l'autisme. Sandell hi combina fragilitat (vidre, teles, transparències) i duresa (arestes, punxes, metalls).

***Ens acompanyarem quan es faci fosc* és el cicle d'exposicions de l'Espai 13 que la Fundació Joan Miró presenta per a la temporada 2024 amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell. Comissariat per Irina Mutt, el cicle parteix d'un desig de situar la interdependència, d'explicar-la i compartir-la, a partir de quatre exposicions individuals en què cada artista aportarà una mirada particular sobre la seva manera de ser al món, de gestionar i pactar els espais.**

Barcelona, 25 de març de 2024. *Lògica papallona*, d'Inari Sandell, és la segona exposició del cicle *Ens acompanyarem quan es faci fosc*.

A la seva proposta per a l'Espai 13, l'artista explora alguns dels discursos i les estratègies del sistema disciplinari psiquiàtric que han definit el relat sobre la neurodiversitat i, especialment, sobre l'espectre autista. Sovint aquestes disciplines repressives estan orientades a reforçar el sistema hegemònic, a fer que *tot funcioni*. El control, l'internament, la repressió i la medicació dels agents disruptius són la base d'aquest sistema regulador. Així mateix, la disciplina i les sancions s'adrecen a preservar el que és més valuós d'una persona segons el sistema capitalista: la seva capacitat de produir i consumir. Davant d'aquestes estructures i discursos al voltant de la neurodiversitat, Inari Sandell proposa un referent inesperat com a forma de resistència: la papallona.

Lògica papallona pren com a punt de partida els mètodes de supervivència d'aquests insectes. Una de les maneres que tenen d'escapar-se dels depredadors és amb el seu vol imprevisible i caòtic. Els seus moviments desordenats i en ziga-zaga les protegeixen de ser atrapades. Sandell ens convida a traslladar aquests patrons de conducta a l'àmbit social. Potser podem trobar en la coreografia del vol errant un indici que també es pot ser eficaç amb pautes desordenades. Es pot escapar de la «lògica» del sistema justament mitjançant una altra lògica.

Les imatges i els objectes que es mostren a *Lògica papallona* presenten nexes i paradoxes amb diversos elements i materials utilitzats en teràpies regulatòries per a l'autisme. Sandell hi combina fragilitat (vidre, teles, transparències) i duresa (arestes, punxes, metalls).

Les fotografies i el vídeo que es poden veure a l'exposició van ser enregistrats, majoritàriament, durant una visita de l'artista al Museu d'Història Natural de Copenhaguen. Si bé aquests museus encapsulen i mostren la natura en un estat artificialment idealitzat, la mirada d'Inari Sandell es fixa en els elements

estructurals d'aquests edificis on es conté i es representa museogràficament aquesta natura. En lloc de les flors i la vegetació, el que accentuen les imatges de Sandell és l'arquitectura que delimita l'espai: tubs metàl·lics i conductes d'aire, columnes i parets. Tot allò amb què el museu preserva i alhora confina el que conté. En aquest sentit, l'exposició busca allò que passa als llindars, allà on tot es manté en potència i procés, en un fràgil equilibri entre el perill i l'esperança. Sandell hi aplica un raonament que esquiva les limitacions del capacitisme. La seva és una coherència desorganitzada: una lògica de papallona.

L'obra de l'artista ha rebut el suport de Frame Contemporary Art Finland i de l'Alfred Kordelin Foundation.

Inari Sandell, *Butterfly Logic* (series), 2022-2024. Fotografia de Claudia Hausfeld

Inari Sandell (Lahti, Finlàndia, 1991) viu i treballa a Hèlsinki. La seva obra audiovisual i escultòrica pren forma d'instal·lacions que aborden temes com la neurodivergència, l'accessibilitat i l'experiència sensorial vinculades a l'experiència mil·lennista postdigital i posthumana. Sandell té un MFA en Arts del Temps i de l'Espai per la Universitat de les Arts d'Hèlsinki (2023), una llicenciatura en Estudis Audiovisuais per la Universitat de Turku

(2020) i una segona llicenciatura en Belles Arts (Fotografia) per la Turku Arts Academy (2016). La seva pràctica també inclou el comissariat i l'autoedició. La seva obra ha estat presentada internacionalment en galeries, museus i festivals com la UKS (Unge Kunstneres Samfund / Young Artists' Society, Oslo,

2023), el Hafnarborg Centre of Culture and Fine Art (Islàndia, 2023), la SÍM Korpúlsstaðir (Reykjavík, 2023), la Kaiku Gallery (Hèlsinki, 2022), la Titanik Gallery (Turku, 2021), el SIC (Hèlsinki, 2019), el Finnish Cultural Institute (Nova York, 2021) i l'Athens Photo Festival (Atenes, 2016).

Properes exposicions del cicle *Ens acompanyarem quan es faci fosc*:

Danielle Brathwaite-Shirley

19.07 - 20.10.2024

Danielle Brathwaite-Shirley presentarà el projecte *El meu mirall en flames* (*My mirror on fire*), en el qual el públic serà convidat a confrontar la seva pròpia por. Les decisions que prengui determinaran allò que veurà i allò que haurà d'afrontar i, en última instància, comprovarà si està preparat per assumir les seves fallades. Ja no es tracta de seguir donant suport a ningú; es tracta de descobrir qui som realment i fer-hi front. D'aquesta manera, l'artista porta el públic a fer una reflexió profunda sobre qüestions relacionades amb la supremacia, la violència, les comunitats i les responsabilitats.

Danielle Brathwaite-Shirley, *I Need Your Help* (*Necessito la teva ajuda*) / Tá Do Chúnamh Ag Teastáil Uaim, 2022. Vista de la instal·lació al Projects Art Center, Dublín

Helena Vinent

31.10.2024 - 19.01.2025

L'artista barcelonina crearà un espai on ficció i realitat deixen de ser binarismes excloents. Vinent presentarà una colla de persones amb discapacitat que activaran i reclamaran l'espai, irrompent a la sala d'exposicions, o fins i tot desbordant-la, i que al mateix temps posaran en circulació idees i conceptes al voltant de l'accés, el plaer i el desig. Amb la força del grup, més que demanar permís o adaptar-se al sistema, l'assalten i l'interrompen. L'Espai 13 esdevé l'escenari possible on els cossos no normatius deixen de ser dòcils per passar a ser un perill, una amenaça que fa trontollar la normalitat.

Falta afegir foto de l'Helena, no?

Teo Ala-Ruona

Performance de clausura del cicle
Dissabte 25 de gener de 2025

El cicle es tancarà amb una *performance* de l'artista finès Teo Ala-Ruona sobre la corporalitat trans com a vivència fantasmagòrica i transcendental.

Falta afegir foto del Teo, no?

Imatges i material per a premsa a <https://www.fmirobcn.org/prensa> i a l'enllaç <https://bit.ly/EnsAcompanyaremEspai13>. Podeu seguir les activitats de l'Espai 13 a les xarxes amb l'etiqueta [#EnsAcompanyaremEspai13](https://bit.ly/EnsAcompanyaremEspai13).